

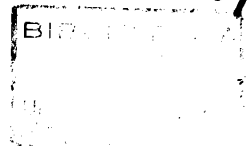
15 lutego 1928 r.

2

URZĄD PATENTOWY



F 226 37/42



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 6543.

Kl. 13 c 23.

Stephan Löffler
(Charlottenburg, Niemcy).

Sposób zabezpieczenia prawidłowej pracy armatury urządzeń parowych o wysokim ciśnieniu.

Zgłoszono 5 listopada 1924 r.

Udzielono 15 grudnia 1926 r.

Pierwszeństwo: 13 listopada 1923 r. (Niemcy).

Przy urządzeniach parowych, pracujących przy wysokich temperaturach, jest bardzo ważnem, aby armatura działała niezawodnie, a zwłaszcza przyrządy kontrolujące i miernicze. Dotyczy to głównie urządzeń twodno-parowych na wysokie ciśnienie, przy których występują kilkusetstopniowe temperatury, przy jednoczesnych wysokich ciśnieniach. Naprzykład uszczelnienie gniazda zaworu bezpieczeństwa, umieszczonego na parowej przestrzeni kotła, przedstawia nadzwyczajne trudności. Tak samo sprężyny manometru do mierzenia ciśnienia pary, cierpią bardzo skutkiem działania wysokiej temperatury, co bywa powodem fałszywych wskazań manometru.

Powyższe trudności usuwa w prosty sposób niżej opisany sposób umieszczenia armatury na kotle. Na rysunku pokazane są niektóre przykłady wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia kocioł parowy *D* z przestrzenią wodną i parową. Do przestrzeni parowej ma być przyłączony zawór *A*. Zawór ten jednak nie zostaje umieszczony bezpośrednio na kotle, lecz na końcu rury *R*, zaopatrzonej w urządzenie chłodzące *K*, wskutek czego w rurze *R* zbiera się skroplona para w przestrzeni *F* i zawór *A* jest chłodny.

Skutek ten może być osiągnięty jeszcze w wyższym stopniu, o ile rura *R* pro-

2
wadzona jest możliwie w kierunku pionowym i jest możliwie długa w tym celu, ażeby jej powierzchnia chłodząca była jak największa.

Na fig. 2 do wodnej przestrzeni F rury R , zaopatrzonej w żebra chłodzące, przyłączony jest zawór bezpieczeństwa V ; na fig. 3 dołączony jest manometr, którego sprężyna ma być chroniona od szkodliwego działania wysokiej temperatury, przy czem rura R połączona jest z gorącym przewodem parowym D .

Na tejże figurze do przestrzeni wodnej F przyłączony jest przewód C z zaworem M^1 , przez który można wypuszczać wodę z przestrzeni F albo też do niej z zewnątrz doprowadzać, w celu regulowania ilości wody w przestrzeni wodnej F .

Na fig. 4 do przestrzeni wodnej F przyłączona jest dławica S , służąca do prowadzenia i uszczelnienia wałka albo trzpienia H , który połączony jest stożkowymi kołami zębatymi z wałkiem H^1 , na którym zawieszony jest pływak S^1 wskazujący poziom wody w kotle.

Na fig. 5 uwidocznione jest urządzenie do wskazywania wysokości poziomu płynu w kotle zapomocą pływaka S^1 i linki. W przestrzeni wodnej F o niskiej temperaturze porusza się, w zależności od poziomu pływaka, rdzeń żelazny E , umieszczony w rurze mosiężnej B , która otoczona jest cewkami indukcyjnymi W , w których w znany sposób powstaje prąd elektryczny, działający następnie na przyrząd J ,

wskazujący wysokość położenia pływaka.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób zabezpieczający prawidłową pracę armatury urządzeń parowych o wysokim ciśnieniu, znamienny tem, że części armatury, wrażliwe na wysoką temperaturę, umieszczone są na końcu rury, prowadzącej zgóry nadół i zaopatrzonej ponad wspomnianą częścią armatury w urządzenie chłodzące, wskutek czego skropliny tworzą wodną przestrzeń o niskiej temperaturze, chroniącą armaturę od działania wysokiej temperatury.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że rura chłodząca, prowadząca z gorącej części kotła, prowadzona jest możliwie pionowo wdół, tak, iż różnica wysokości poziomów zostaje do zamierzonego celu najlepiej wyzyskana.

3. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że urządzenie chłodzące składa się z płaszcza, do którego jest doprowadzana zimna woda lub inny środek chłodzący.

4. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że ilość skroplin w miejscu, przeznaczonem do chłodzenia armatury, może być zmieniana przez odprowadzanie lub doprowadzanie płynu.

Stephan Löffler.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

